

Nr 18.

Av herrar **Bergqvist** och **Asplund**, *angående flyttningsersättning åt sådana till truppförband eller stab i Boden hörande officerare m. fl., som lämna tjänsten på grund av avsked eller överföras på övergångsstat.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 50/1925, sid. 161, framhålles i samband med förslag till passagesystemets genomförande, att flyttningsersättning bör tillkomma envar, som frivilligt eller av tvång transporterats till eller från truppförbanden i Boden.

Vid 1925 års riksdag motionerades både i första och andra kammaren bland annat därom, att jämväl personal, tillhörande inom passagesystemet fallande truppförband i Boden, vilken på grund av tjänstgöringsförhållanden m. m. icke komme i tillfälle att före pensionsålderns inträdande begagna sig av *rätten till transport söderut*, må äga rätt till ersättning för flyttning, som företages i samband med avskedets erhållande.

Vederbörande utskott tillstyrkte nämnda motioner i här angivet avseende (första särskilda utskottets utlåtande nr 1, sid. 116). Mot vad sålunda av Kungl. Maj:t föreslagits och av utskottet tillstyrkts, hade riksdagen ej någon erinran att göra.

Riksdagen har sålunda medgivit, att i och med passagesystemets införande må utgå flyttningsersättning till vid truppförband i Boden anställd officer eller underofficer, som erhåller avsked under sin tjänstgöring därstädes.

Ett ikraftträdande redan nu — oavsett att passagesystemet ännu ej är definitivt ordnat — av den av riksdagen i princip godkända flyttningsersättningen är synnerligen önskvärt. Det stora flertalet av officerare och underofficerare i Boden hava kommit från sydligare delar av landet. Dit vilja de också utan undantag återvända vid avskedet. Men de dryga flyttningskostnaderna lägga för dem avsevärt hinder i vägen därför. För staten åter torde utbetalandet årligen av en eller annan flyttningsersättning vara av ingen betydelse.

I ovannämnda riksdagsbeslut om flyttningsersättnings utgående inrymmas — rent formellt sett — emellertid icke de, som enligt 1925 års härordningsbeslut redan tvångsvis överförts till övergångsstat eller komme att i en framtid så bliva. Realiter måste dock dessa räknas till samma kategori som de, vilka lämna tjänsten på grund av avsked. I ena som andra fallet är det riksdagens beslut, som nödgar dem till avgång och därmed ställer dem inför flyttningen från Boden. Det torde då vara med rättvisa

och billighet förenat, att även de tvångsvis till övergångsstat överförda beredas möjlighet att erhålla flyttningssersättning.

Med åberopande av vad sålunda anförts hemställes, att riksdagen ville medgiva,

att såväl de officerare, underofficerare och med dem likställda, tillhörande truppförband eller stab i Boden, vilka på grund av avsked lämna tjänsten, som ock de, vilka tvångsvis blivit eller bliva till övergångsstat överförda, må komma i åtnjutande av flyttningssersättning vid flyttning från Boden.

Stockholm den 17 januari 1927.

O. Bergqvist.

C. I. Asplund.